

El mes de Mayo

Els nois i, possiblement, les noies de la postguerra (in)civil vam sobreviure dins la foscor del règim nacional-catòlic (1939-1975) gràcies a les llums del cinema. Del cinema nord-americà, per a ésser exactes. I la nit franquista s'il·luminava amb les estrelles de Hollywood, que ens permetien somiar desperts al temps que enfilàvem el camí de l'educació sentimental en braços de deesses banyades en technicolor. **Juan Marsé** en diria, potser, les nostres iniciadores a l'orgia solitària d'Onàn..

En els anys cinquanta, quan arribava el mes de maig -aleshores Mayo per decret del Generalíssim- passàvem llargues estones agenollats davant l'altar de la verge Maria convertit en *florido pensil*. Amb les nostres tendres veus blanques de Farinelli *il castrato*, entonàvem el "*Veniid y vaaamos tooodos con flooooores a Mariiia, con flooores a Mariiia*

que maaadre nueeeestra es!". Inexperts harrypotters en poder del monstre de la cripta. Bé, tampoc no ens passéssim. Per sort, ahir com avui, nens i nenes són més forts del que aparenten. Per brutals que siguin, els traumes se superen amb somnis. Un dels nostres tenia cabell ros, ulls blaus estràbics, pòmuls i llavis molsuts, uns pits cònics més afilats que les

-
-
-
-

Els 'hermanos' maristes
ens llençaven als
concupiscents neguits

puntes dels nostres llapis, i unes cames llarguíssimes que sabíem on començaven però que encara no podien descriure on acabaven. La seva propietària, **Virginia Mayo**. Ella formava part del nostre ben nodrit harem oníric: Yvonne de Carlo, Hedy Lamarr, Lana Turner i... l'Ava-Eva Gardner! Total: que quan anava a cantar el Mayo virginal, a qui realment evocava era a la Virginia. Poc s'ho pensaven els hermanos maristes! De retruc ens llençaven als concupiscents neguits de la mitomania fílmica.

Dimarts passat els mitjans de comunicació anunciaven que Virginia Mayo havia mort. Mentida cotxina. Moria Virginia Clara Jones, venerable senyora de 84 anys. La Mayo que traeix Burt Lancaster a "*El halcón y la flecha*", que intenta seduir Gregory Peck a "*El hidalgo de los mares*", que deixa de costat el gàngster James Cagney de "*Al rojo vivo*", Ella, mai no morirà. Deia bé **Terenci Moix**, són les immortals del nostre Olimp reprimít..

La llum 23-105